

Duben

Divadelní zpravodaj

114. sezóna 2023/2024

O ŘEDITELI S PEPOU & PEPOU

NEJOBLÍBENĚJŠÍ HERCI VČD ROKU 2023

KATEŘINA DUŠKOVÁ O NOVINCE POŘÁD JSEM TO JÁ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

↔ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY   ✨ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA   📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ

Duben

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	3.	18:00	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 20:20	Z N U ŠK R M
ČTVRTEK	4.	18:00	MARYŠA	KONEC 20:00	
PÁTEK	5.	19:00	DO NEBES!	KONEC 21:30	
SOBOTA	6.	18:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 19:35 ↔	
PONDĚLÍ	8.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		
			Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK		
ÚTERÝ	9.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 21:00	
STŘEDA	10.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21:30	

ČTVRTEK	11.	18:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 20:00		V	
PÁTEK	12.	10:00	POŘÁD JSEM TO JÁ			VG	
		18:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	KONEC 21:10	DERNIÉRA str. 19–20	G	
SOBOTA	13.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	1. PREMIÉRA		P1	
NEDĚLE	14.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	2. PREMIÉRA		P2	
PONDĚLÍ	15.	9:30	G. Orwell / 1984			šk	
		12:30	Režie P. Stebbings. Vstupenky prodává pořadatel akce TNT Theatre Britain.				
ÚTERÝ	16.	10:00	KDO SE BOJÍ BEATLES	KONEC 12:10		D	
		17:00	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 19:20		L	
STŘEDA	17.	19:00	S. Vogel / DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE				
			Brilantní konverzační komedie o zatrpklém stárnoucím vdovci, do jehož života vstoupí temperamentní hospodyně... Hrají B. Hrzánová, R. Holub a další. Režie L. Engelová. Divadlo Kalich, Praha				
ČTVRTEK	18.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ			C	
PÁTEK	19.	19:00	MARYŠA	KONEC 21:00		Q	
SOBOTA	20.	19:00	<small>NÁHRADA ZA 14. 2.</small> D. Churchill / NA OCET				
			Svižná komedie o dvou smolařích a nepřízni osudu. Hrají L. Vlasáková a J. Dolanský. Režie P. Šimák. Divadlo Metro, Praha				
NEDĚLE	21.	15:00	V. Čtvrtek / VODNÍK ČESÍLKO			Pn	
			Pohádka podle dnes již klasického večerníčku. Komu dá Rusalka přednost, důvtipnému vodníkovi, nebo lakomému knížepánu? Režie M. Sopuch. Divadlo Scéna, Zlín				
PONDĚLÍ	22.	8:30	VODNÍK ČESÍLKO			šk	
		10:30	VODNÍK ČESÍLKO			šk	
		17:00	VODNÍK ČESÍLKO			Pp	
STŘEDA	24.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 21:40		K	
ČTVRTEK	25.	17:30	K. J. Erben – K. Brožek / KYTICE			J	
			Jevištní zpracování jednoho z neznámějších děl české literatury. Režie K. Brožek. Klicperovo divadlo Hradec Králové				
PÁTEK	26.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 20:35		E	
SOBOTA	27.	18:00	POŘÁD JSEM TO JÁ			T	
NEDĚLE	28.	19:00	D. Mamet / LISTOPAD				
			Jak být znovu zvolen americkým prezidentem, když popularita klesá k nule? Hrají M. Dlouhý, J. Hána, L. Zbranková a další. Režie P. Svojtka. Divadlo Palace, Praha POZOR, v inscenaci zazní větší množství vulgarismů.				
ÚTERÝ	30.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ			F	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	5.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40	↔		A₁
NEDĚLE	7.	15:00	W. Tilda / TAJEMNÁ ZAHRADE	V kouzelné trpaslíkově a čmelákově zahradě se jednoho dne objeví neznámá rostlina, která vypadá až moc hladově. Jak dopadne souboj s nebezpečnou bylinou? Režie J. Vyšehrad. Divadlo U staré herečky, Hradec Králové			
PONDĚLÍ	8.	8:30	TAJEMNÁ ZAHRADE				ŠK
		10:00	TAJEMNÁ ZAHRADE				ŠK
ČTVRTEK	18.	19:00	VŠECHNY TVÁŘE LÁSKY	Opera hravě – nejkrásnější operní árie a duety v podání studentů Konzervatoře Pardubice . Režie J. Uherová.			
PÁTEK	19.	8:30	B. Němcová – K. Plešková / O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH				ŠK
		10:00	O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH				ŠK
PONDĚLÍ	22.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40	↔		M₂
ČTVRTEK	25.	14:00	FRANKOSCÉNY	VSTUP ZDARMA	🔗	str. 24	
			Festival francouzského středoškolského divadla. Program na www.novefrankofonnisceny.com .				
PÁTEK	26.	14:00	FRANKOSCÉNY	VSTUP ZDARMA	🔗	str. 24	
SOBOTA	27.	14:00	FRANKOSCÉNY	VSTUP ZDARMA	🔗	str. 24	
NEDĚLE	28.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55			
PONDĚLÍ	29.	19:00	B. Duteurtre / HOLČIČKA A CIGARETA				M₃
			3D verze velmi humorné, a přesto tak kruté knihy, ve které se roztáčí pekelná spirála vyšetřování, věznění a marné snahy obhájit se... Účinkují L. Hejlík a P. Bučková. LiStOVÁNÍ				

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	17.	19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	TÁBOR		
SOBOTA	20.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	HRADEC KR. (SÁL FILHARMONIE)		HK
ČTVRTEK	25.	19:00	MAKROPULOS musical	JIČÍN		

Ch. M. Dunford – L. Genova / POŘÁD JSEM TO JÁ

 str. 8–9 **PREMIÉRA**

Dojemný inspirativní příběh ženy, která i přes nepřízeň osudu touží zůstat sama sebou. Alice je spokojená v osobním i pracovním životě, jednoho dne však začne zapomínat slova. Následná diagnóza zní: raná forma Alzheimerovy choroby... Přestože se hra zabývá vážnou nemocí, nepostrádá nadhled ani tolik potřebný humor. Hrají P. Janečková, E. Lásková, T. Lněnička a další. Režie K. Dušková.

P. Abraham / BLÁZINEC BOŽÍ

Napínavý příběh na motivy románu H. Manna Mladí krále Jindřicha IV. o vzestupu monarchy, kterého historici nazvou jedním z prvních humanistů. Proč se sňatek Jindřicha Navarrského a Markéty z Valois zvrhl v krvelačnou bartolomějskou noc? V hlavní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

V. Klimáček / KDO SE BOJÍ BEATLES

Láskyplná groteska o frustracích středního věku. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho žena je melancholická a denně luxuje. V jejich bytě se střídají podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volně pokračování stejnojmenné retrokomedie. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

L. Rosten – M. Hanuš / PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záludnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

 str. 10–14

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. Divadelní adaptace úspěšného dánského filmu z roku 2006. V hlavních rolích J. Láska a J. Pejchal. Režie A. Keita.

O. Brousek – R. Balaš / DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc j. h. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJŇĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields / VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela současné otázky – Co všechno si lze koupit, nebo prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

V. Woolfová – M. David / ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vášně... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie M. David.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham / MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková, V. Malá, K. Šafránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

 str. 19–20

S vtípem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Šafránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Štíndl.

NOC NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA

KDO SE BOJÍ BEATLES, FOTO J. FAUKNER

PŘIPRAVUJEME NA KVĚTEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	3.	18:00	KDO SE BOJÍ BEATLES	DERNIÉRA	G
SOBOTA	4.	19:00	Ö. von Horváth / DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	1. PREMIÉRA	P1
Kabaret scén ze světa, který vstává z popela. V titulní roli J. Musil. Režie M. František.					
NEDĚLE	5.	19:00	DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	2. PREMIÉRA	P2
STŘEDA	8.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	16.	19:00	ARNOŠT FRAUENBERG: Utrženej ze řetězu (stand-up speciál)
Komikův osobní příběh, protkaný glosami, úvahami a postřehy ze života nás všech.			

KUNĚTICKÁ HORA

STŘEDA	22.	20:30	THE BACKWARDS – THE BEATLES '66 TOUR
Koncert slovenské revivalové kapely, která uspěla i na festivalu New York Beatlefest.			
SOBOTA	25.	10:30	J. Galinová / DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ
Hudební pohádka. Režie A. Klepáč. Docela velké divadlo, Litvínov			
PÁTEK	31.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

NEJOBLÍBENĚJŠÍ HERCI VČD ROKU 2023

Výsledky divácké ankety o nejoblíbenější herce roku vyhláší Východočeské divadlo každoročně na svých plesech. Letos se však z ekonomických a provozních důvodů Divadelní bál v historické budově VČD neuskuteční, proto byla jména nejoblíbenějších tváří našeho souboru oznámena při příležitosti slavnostní premiéry komedie *Kdo je tady ředitel?* v sobotu 24. února.

Anketu znovu zcela ovládla **PETRA JANEČKOVÁ**, která nejenže vyhrála v dámské kategorii (už po šestnácté!), díky nejvyššímu počtu obdržených hlasů dosáhla také na absolutní vítězství. Diváci na anketních lístcích nejčastěji vyzdvihovali její Emmili Marty v muzikálu *Makropulos musical*, za jejíž ztvárnění byla nominována i na Cenu Thálie 2023. Stříbro znovu obhájila **Martina Sikorová**, která v minulých letech anketu také třikrát vyhrála – za zmínku rovněž stojí, že druhé místo jí

patří i v celkovém hodnocení (mezi muži i ženami). Na bronzový stupínek diváci vynesli jednu z nejmladších členek našeho ansámblu **Karolínu Safránkovou**, která mezi tři publikem nejžádanější herečky vystoupala poprvé ve své kariéře.

Nejoblíbenějším pardubickým hercem roku 2023 se stal **JOSEF LÁSKA**, jenž nejvíce hlasů získal za roli Vávry v originálním zpracování *Maryši*. Josef Láška se v mužské top trojce objevuje

celkem pravidelně, na zlato však dosáhl poprvé. Na druhou příčku po třinácti prvenstvích klesl **Ladislav Špiner** a z loňského druhého místa na třetí sestoupil **Martin Mejzlík**.

Nejpopulárnější pardubické herce roku 2023 ocenili rovněž dlouholetí partneri divadla – Nadace Lenky a Romana Šmidberských jim věnovala šeky, Elektrárny Opatovice dárkové koše a Klenoty Lejhanec hodnotné šperky.

RaS

↓ P. JANEČKOVÁ A J. LÁSKA PO VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ S DAREM OD KLENOTNICTVÍ LEJHANEC, FOTO J. SEJKORA

Řešením je láska, říká režisérka Kateřina Dušková o připravované inscenaci POŘÁD JSEM TO JÁ

Koncem února jsme začali zkoušet novou hru POŘÁD JSEM TO JÁ. Hlavní hrdinka Alice je respektovaná profesorka, má skvělou kariéru, šťastnou rodinu i milujícího muže. Je jí padesát, když zjistí, že zapomíná, ztrácí se, přestává se orientovat – lékaři jí diagnostikují ranou formu Alzheimerovy choroby. Alice společně se svou rodinou následně prochází tou nejnáročnější myslitelnou zkouškou. Její úsilí zůstat stále tím, kým kdysi byla, je děsivé, dojemné i inspirativní.

Předlohou ke hře se stal román Lisy Genovy, který byl posléze i zfilmován a představitelka hlavní role Julianne Moore za něj získala Oscara. U nás postavu Alice ztvární Petra Janečková, režie byla svěřena do rukou režisérky a umělecké šéfky činoherního souboru Divadla F. X. Šaldy v Liberci KATEŘINĚ DUŠKOVÉ. Náš rozhovor vznikl v době prvních čtených zkoušek...

Katko, téma hry je silné, bolavé nejen pro nás, kteří na tom pracujeme, ale asi bude i pro mnohé diváky. Přesto máme velkou potřebu hru realizovat. Jaká témata tebe osobně v textu zajímají?
Tahle hra víc než kterákoli jiná z těch, co jsem měla za poslední dobu na stole, mluví o tom, že nic v životě nelze brát jako samozřejmost. Naše situace se může měnit ze dne na den, ba co víc, z minuty na minutu, a nám pak nezbude nic

víc než síla přítomného okamžiku. A jako se naše hrdinka Alice a celá její rodina učí žít mocí přítomného okamžiku, měli bychom se o to pokusit i my, kteří budeme jejich příběh sledovat z hledíště. A i když bývá život extrémně náročný, vždy se v něm najdou chvíle malých radostí a klidu a... LÁSKY. Studovali jsme příběhy lidí trpících touto nemocí a také příběhy těch, kteří o ně pečují, a došli jsme k tomu, že lidé s Alzheimerem

zapomínají na minulost, ztrácejí schopnost představovat si budoucnost a jedině, co jim zůstává, je izolovaný, ale o to intenzivnější prožitek přítomného okamžiku. A také často velmi zostřeně vnímají lásku, pokud jim ji jejich okolí dokáže poskytovat a projevovat.

Jaké bude poslání inscenace?
Alice v jednom okamžiku říká: „Kéž bych měla rakovinu. Měla bych něco, s čím bych mohla bojovat.“

Lidi by za mě mohli pořádat běhy na 5 kilometrů, charitativní večere... Kdybych umírala na rakovinu, mohla bych se lidem aspoň podívat do očí... a než bych odešla, mohla bych se s nimi rozloučit...“ Kéž by se nám podařilo aspoň maličko proměnit pohled veřejnosti na lidi, kteří onemocní toutle nemocí. Kéž bychom za všemi těmi nemohoucími, Alzheimerem postiženými lidmi dokázali uvidět bývalé vědce, umělce, sportovce, učitele, rodiče... kdysi silné a cílevědomé osobnosti, kterým patřil svět tak, jak my si dnes myslíme, že patří nám...

Myslíš si, že se mají hrát hry s tak zásadními tématy, jako jsou vážné nemoci?

Myslím si, že se dnes lidé potřebují víc smát světu i sami sobě. Ale ano, o tomhle tématu je potřeba mluvit, a pokud budou naši diváci ochotní se do tohoto dialogu zapojit, prospěje to nám, jim i světu.

Americká herečka Christine Mary Dunford adaptovala román Lisy Genovy pro jeviště. Její dramatičace nabízí vedle vážných témat i jistou dávku humoru. Je to správně vybalancované?

Pořád jsem to já nás provokuje ku úsměvu nad námi samými. Je úsměvné, když si děláme životní plány, je úsměvné, jak si myslíme, že máme své životy pevně v rukou...

Alzheimerova nemoc, kterou trpí hlavní hrdinka naší hry, má velmi progresivní nástup a fatální následky. Ten proces se ovšem netýká jenom Alice, ale postihuje celou rodinu. Jak důležité jsou v tomto případě vztahy v rodině? Takhle nemoc vztahy v rodině surově prověří a jen opravdu pevná jednotka v této zkoušce obstojí. A řešením je LÁSKA. Stranou musí jít kariéry, ega, ambice... vše se stáhne k jednomu jedinému bodu, a tím je láska.

Jak sama říkáš, hra je hodně o lásce. Bude divák z naší inscenace odcházet s nějakou nadějí?

Já nevím, ráda bych... Když si aspoň pro ten jeden večer, až se budeme vracet z divadla, uvědomíme, že žijeme dobře a šťastně, i když každý z nás má na zádech batoh plný starostí a trápení. Že vlastně to, že poznáváme své blízké, že se neztrácíme ve svém světě, že se milujeme a že milujeme, že to všechno je dar a my si ho aspoň pro tento večer dokážeme se svými blízkými nebo i sami se sebou užít a plně ho prožít... A když dramaturgyně – tedy ty – přidá do programu k inscenaci informaci o tom, že lék na Alzheimerovu chorobu je už na cestě a že za ním stojí tým českých vědců... myslím, že se nám všem bude líp usínat.

Když se ohlédnu za tvou práci v našem divadle, tak si nemůžu nevšimnout jistého výsadního postavení herečky Petry Janečkové. Obsadila jsi ji do dramatu Žitkovské bohyně či Mikve, ale vzpomeňme i muzikál Kiss Me, Kate nebo komedii Mezi nebem a zemí. Čím tě Petra zajímá? Nezapomeň na Donu Elvíru v Donu Juanovi – v mé vůbec první režii ve vašem divadle. S žádnou herečkou jsem za čtvrt století, co režíruji, nepracovala tak často jako s Petrou. Každé dva roky mám to štěstí se s ní potkat ve zkušebně VČD nad

novým textem. Pro mě je to velmi silné divadelní partnerství. A posouvá se to... Na začátku jsme spolu o věcech hodně mluvily. Hodně jsme věci rozebíraly, vysvětlovaly si je... Jako bychom spolu ladily společný jazyk. A při posledních inscenacích spolu mluvíme čím dál míň. Stačí se nám na sebe podívat. Je to vlastně dost výjimečný vztah. Děkuju, že ses na to zeptala. Díky, že jsem si to mohla takhle veřejně uvědomit. Petra je neskonale poctivá a inspirativní, a taky odvážná, že mi takhle důvěřuje. Mám ji moc ráda. Prožili jsme spolu hodně přiběhů.

Posuňme se ale v čase, prozrad', co tě čeká po premiéře?

Chystám se na své domovské scéně v Liberci inscenovat pohádku pro dospělá Mezi nebem a zemí – parodubičtí diváci si třeba vzpomenou. Na začátku prošli sezóny pak nazkoušíme, pokud divadelní Bohové dovolí, Shakespearova Romea a Julii. Ráda bych ještě s Jiřím Janků – parodubičtí si snad vzpomenou na naše společné Žitkovské bohyně – napsala jednu hru, kterou máme už tři roky v hlavě, a pak se uvidí...

Katko, přeji ti Zlom vaz! k nastávající premiéře a spoustu další krásné práce v Liberci či jinde, a doufám, že v budoucnu znovu u nás.

Ať se pardubickému divadlu daří!
Zlomte vaz!

JaU

↘ REŽISÉRKA K. DUŠKOVÁ S DRAMATURGYNÍ J. UHEROVOU NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY POŘÁD JSEM TO JÁ

→ PRVNÍ ČTENÁ ZKOUŠKA FOTO P. ŠEDIVÝ

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 24. února jsme v Městském divadle uvedli premiéru absurdní komedie **KDO JE TADY ŘEDITEL?**, kterou s naším souborem nastudovala režisérka **Aminata Keita**. V divadelní adaptaci filmu oceňovaného dánského režiséra a scenáristy **Larse von Triera** hlavní role hrají **Josef Láška** a **Josef Pejchal**. Poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdy nikdo neviděl, je naším novým adeptem do soutěže příštího ročníku GRAND Festivalu smíchu, v níž se stejným titulem před čtrnácti lety bodovalo Švandovo divadlo v čele s Michalem Dlouhým, který za roli Kristoffera získal Cenu za nejlepší mužský herecký výkon. Troufáme si říct, že i naši ředitelé mají našlápnuto k podobnému úspěchu. A upřímně jim to přejeme!

RaS

VELKÁ PĚTKA (PETR BOROVEC, KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ, JINDRA JANOUŠKOVÁ, ELIŠKA JECHOVÁ A LADISLAV ŠPINER)
S JOSEFEM LÁSKOU JAKO KRISTOFFEREM A JOSEFEM PEJCHALEM COBY RAVNEM

FOTO PATRIK BORECKÝ

PREMIÉROVÝ VEČER ZAHÁJILA VERNISÁŽ VÝSTAVY FOTOGRAFKY YWETTY SARAH NIKEL, KTEROU DOPROVODIL KOSTÝMNÍ VÝTVARNÍK ROMAN ŠOLC, PODEPSANÝ POD POSLEDNÍM ROČNÍKEM STARDANCE.

SCÉNOGRAF MICHAL SPRATEK, DRAMATURGYNĚ ANNA ZINDULKOVÁ HLAVÁČKOVÁ, KOSTÝMNÍ VÝTVARNÍK JÁN TEREBA, REŽISÉRKA AMINATA KETTA A AUTOR HUDBY ŠTĚPÁN KRČIČKA NA PREMIÉROVĚ DĚKOVÁČCE.

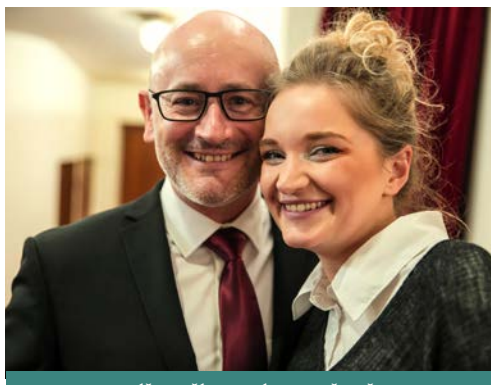
ÚSPĚŠNÝ VEČER SI JOSEF LÁSKA VYCHUTNÁVAL PŘEDEVŠÍM S RODINOU – S BRATREM A JEHO PŘÍTELKYNÍ A MAMINKOU.

NA POPREMIÉROVÉM SPOLEČNÉM SETKÁNÍ VE FOYER NECHYBĚLI ANI JINDRA JANOUŠKOVÁ A JOSEF PEJCHAL.

NEJEN NA JEVIŠTI, ALE POZDĚJI I V ZÁKULISÍ TO NÁRAMNĚ SLUŽELO ELIŠCE JEHOVČOVĚ I MARTINĚ SIKOROVĚ.

OSLAVU PO PREMIÉRE SI UŽÍVALI TAKÉ PR MANAŽER VČD RADEK SMETANA A VŽDY USMĚVAVÁ KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ.

FOTO JIŘÍ SEJKORA

Pepa & Pepa o Řediteli

K prvnímu letošnímu titulu se vrátíme ještě rozhovorem s dvojicí jeho hlavních představitelů. V severské komedii **KDO JE TADY ŘEDITEL?**, kterou u nás nastudovala režisérka Aminata Keita, excelují **JOSEF LÁSKA** v roli ne příliš talentovaného herce Kristoffera a **JOSEF PEJCHAL** jako Ravn, Kristofferův nový zaměstnavatel a ředitel IT firmy v utajení. A protože v této komedii si náš tvůrčí tým trochu pohrál mimo jiné i s divadelní realitou – například se vztahem herce a režiséra, ale také se vztahem herce k sobě samému, své postavě i publiku, zaměřila jsem se v rozhovoru s **Pepou** a **Pepou** především na jejich hereckou práci při procesu zkoušení s novou paní režisérkou, na jejich cestu k postavě i na to, jak nyní fungují spolu s diváky během představení. Po jednom z nich, konkrétně po třetí repríze, jsme si o tom všem povídali v Divadelním klubu.

Jaké je zkoušení s režisérem, se kterým pracujete poprvé?

Pepa P.: Určitě je to výzva.

Pepa L.: Pokud se budeme bavit konkrétně o Řediteli, tak já jsem s Ami nepracoval poprvé, před pár lety jsme spolu zkoušeli scénické čtení. Ale když bych měl mluvit obecně o tom, jaké to je, když má přijít někdo nový, tak rozhodně vzrušující. Člověk předem netuší, jak ten režisér bude pracovat

s herci, se scénou, jakou celkovou představu o divadle má. Vždycky je to výzva. Já mám možná výhodu, protože se nám během studia na konzervatoři skoro každý půlrok měnili profesoři, takže jsem zvyklý pracovat každou chvíli s někým jiným.

Pepa P.: Já jsem se s Ami nikdy pracovní nesetkal, takže to byla opravdu výzva a adrenalin. Zároveň jsem jí držel palce, protože

i ona s většinou z nás pracovala poprvé, a tím pádem to neměla jednoduché. Tu cestu k sobě jsme si hledali navzájem – my k ní i ona k nám, což probíhalo krásně a za poklidu, možná i protože Ami nemohla moc mluvit. Takže nemohla křičet. Vlastě si říkám – jestli brát nové režiséry, tak jedině ty, co mají nějaký hlasový hendikep. (SMÍCH) Ami byla milá a vstřícná a já doufám, že spolupráce s ní nebyla poslední a že se můžeme těšit na další výzvy.

Pepa L.: Já bych k tomu dodal ještě jeden zajímavý aspekt – pro mě osobně je hodně zvláštní pocit, když mám zkoušet s režisérem, se kterým jsem ještě nikdy nepracoval, ale známě se jako kamarádi. To byl třeba Miki Týc nebo Kasha Jandáčková. Těm dvěma jsem daleko víc držel palce než komukoli jinému, aby se jim to povedlo.

Co vás napadlo, když jste zjistili, že budete hrát v komedii autora Larse von Triera, režiséra a scenáristy s tak specifickým rukopisem? Znáte jeho filmy?

Pepa L.: Já jsem snad nikdy neviděl žádný jeho film. Znáám je podle názvů, vím, že existují, ale nikdy jsem si nic nepustil. Takže jsem vlastně ani nevěděl, co od toho scénáře můžu čekat. Jediné, co jsem věděl, že jeho filmy jsou, mírně řečeno, zvláštní a že je to severan, což většinou znamená poměrně zvláštní smysl pro humor. To mě ale vlastně velmi baví, mám rád jiný humor – divný, trapný. A po zkoušení Ředitele docela uvažuji nad tím, že se na nějaký jeho film podívám.

Pepa P.: Já jsem to štěstí nebo neštěstí už měl, že jsem nějaké jeho filmy viděl. Třeba Prolomit vlny, Antikrist, ten ve mně zanechal hluboký zážitek, nádherná kamera, střih i zvuk. Jako divadelník jsem byl zvědavý, jak se něco takového dá přenést do divadla.

J. LÁSKA A J. PEJCHAL V KDO JE TADY ŘEDITEL? FOTO P. BOREČKÝ

Každopádně Kdo je tady ředitel? Je asi specifický případ i mezi Trierovými filmy a u nás se už osvědčil i jako látka pro divadlo, díky velmi úspěšné inscenaci Svandova divadla. A s tímhle vědomím jsem se těšil, jak budeme objevovat Trierovy divadelní krásy. Tak snad jsme mu to moc nezakázali.

Pepa L.: Já jsem byl hodně zvědavý, říkal jsem si, že to nebude klasická řachanda jako třeba Velká bankovní loupež. Když jsem si ten text přečetl, tak mi bylo jasné, že se to dá udělat jako brutální řachanda, kde se zakopává a lidé se kopou do zadku. A byl jsem strašně zvědavý na to, jak k tomu Ami přistoupí. Moc se mi líbí, že podpořila to trapno, ten severský druh humoru a že ve výsledku nejde o komedii na první dobrou. Ten typ humoru je zkrátka jiný, ještě o něco sušší, než mají Britové. Tím pádem to samozřejmě není úplně pro každého, není to komedie, kde se řehtáte od začátku do konce. Na druhou stranu, když se tam stane něco velkého, je to vtipnější, než kdybychom do toho šlapali od začátku do konce.

Vaše postavy Kristoffer a Ravn tvoří komickou dvojici, mají proto odlišný charakter a vyjadřují se jinými prostředky, a mají spolu nejvíce dialogů. Jak se vám dvěma spolu „partneří“?

Pepa P.: To musí asi posoudit hlavně diváci. Ale za sebe můžu říct, že mě to s Pepou i se všemi ostatními moc baví.

Tak se zeptám ještě jinak – myslíte si, že jsme vaši dvojici správně obsadily? Nemělo by to být třeba naopak? Pepa Pejchal by hrál Kristoffera a Pepa Láska Ravna.

Pepa L.: Ne! (SMÍCH) Já jsem to říkal už v jednom rozhovoru pro Radiožurnál – pořád mám pocit, že Pepa to má těžší, protože on je daleko víc svázaný svou postavou než já. Moje postava umožňuje lehce si kdekoli ujet, kdežto Pepa musí Ravna, který je daleko přesnější, striktně držet a kočírovat. Mám moc rád jeden moment, který jsme dlouho hledali, aby vyšel, a to je přerod Ravna na jevišti z utrápené hromádky nešťěstí do sviňáka. Já s ním mluvím jako s dítětem, on proti mně z ničeho nic zákeřně vystartuje, a já z něj mám najednou strach, a to je přesně to, co funguje. Pepa má takovou skvělou vlastnost – vypadá moc mile a nikdo by do něj neřekl, že by mohl být sviňák. Negativní postavy k němu navenek vůbec nejdou. Treba když jsme zkoušeli Blázinec Boží, moc mě bavilo, jak krásně umí říkat ty hnusný věci. To je prostě daleko víc zlý, než když na to člověk tlačí a dělá bububu.

Pepa P.: A já zas musím říct, že se mi líbí, jak je Pepa ve své roli hezky svobodný, mladý, sympatický, elegantní, ale hlavně by byla chyba se nezmínit, jak je pohybově nadaný – protože když se jednou stalo, že jsme měli vlažnější publikum, tak jediný potlesk na otevřené scéně měl Pepa za svoje taneční číslo. Takže Pepa je nejen skvělý herec a tanečník, ale i choreograf!

Pepa L.: Ale to je celý vykradený... (SMÍCH)

Pepa P.: Tak hlavně neříkej odkud! Pš!t!

Pepa L.: Je to naschvál vykradený a člověk, který si toho všimne, se možná trochu pobaví. Já čas od času do představení něco přidávám. Něco, co je odjinud. Poměrně často podsouvám jednu scénu z Pulp Fiction a jsem zvědavý, kdy si toho někdo všimne. A zatím nic! On je to teda jeden jediný Travoltův pohyb, který se mi ale už podařilo propašovat do tří nebo čtyř představení!

Na to bychom snad měli uspořádat nějakou diváckou soutěž. Dalším dotazem se ale trochu vrátím k předchozí otázce, kde jsme to už trochu nakoukli – umožňuje vám vaše role nějakou herckou svobodu?

Pepa L.: Já jsem v Kristofferovi relativně svobodný, Pepa to má s Ravnem v tomhle ohledu horší, je víc svázaný, jak už jsme si řekli. Kristoffer bloudí mezi tím, co je on a co je jeho postava, má několik rovin, v kterých může plout, takže je skutečně svobodnější.

Pepa P.: Kristoffer je kouzelný, Pepa to dělá moc hezky – v té jeho svobodě je kouzelná rozvernost. To mě baví – třeba když vyskočí na stůl, to je tak krásný moment pro diváka – šokující a vtipný. Já se s Ravnem snažím popasovat, abych se držel v konkrétních mezích, abych šel naproti té Kristofferově poloze a abych to neshodil ostatním. Protože od Ravna, jak je šéf, se sice vše odvíjí, ale nemůžu si z toho dělat vlastní show, protože takhle by ta inscenace nefungovala.

Co vy a přímá komunikace s divákem? V inscenaci je několik takových míst, často se týkají hlavně Kristoffera. Baví vás tyhle momenty?

Pepa P.: Ami chtěla po nás všech, bychom komunikovali s divákem. Treba dnes se stala krásná věc – Karolína jako Mette hází ze zákulisí klubíčko na scénu a dnes se jí podařilo hodit ho až do diváku. To se zatím nikdy nestalo. A kdyby to Ami narežirovala, tak by se to už vůbec nikdy nestalo. Ukázková interakce s divákem. Všichni se snažíme, nejenom Pepa. (SMÍCH)

Pepa L.: Mě to baví moc. Samozřejmě v případě, že to není samoúčelné a dává to nějaký smysl. Tady jsou všechny interakce promyšlené, využité na správných místech. Dnes při představení, když jsem vešel do hlediště, se stalo, že na přímo položenou otázku, mi jedna mladá slečna úplně normálně odpověděla. Je skvělý, že sebrala odvahu, protože okolo ní bylo asi osm nebo deset lidí, kteří dělali, že tam vůbec nejsem. S tímhle už se dá nějak herecky pracovat a je to pak o to větší zábava. Troufám si říct, že i pro diváky.

Pepa P.: S Pepou máme asi podobnou zkušenost z Debilů jedničky a dvojky, tam je vždy úžasné publikum, které rádo komunikuje.

Pepa L.: Já mám v Debilovi připravené dva tři fóky, během kterých si hned na začátku vyzkouším, jaké je ten večer zrovna publikum a jak funguje →

interakce. Takže nejdřív zmapuju terén, a pokud to nejde, tak to už za celé představení neudělám a netlačím na pilu. Ale když to jde, tak proč do toho nešlápnout. Ředitele hrajeme ve velkém divadle, které samo o sobě poskytuje poměrně dost anonymity, a diváci, když nechtějí, tak se prostě zapojit nemusí a nic se neděje. Takže to je trochu jiný případ. A kromě toho, interakce v téhle komedii je opravdu decentní, nikdo lidi neťahá na jeviště a nechce po nich, aby dělali kotrmelce.

Je pro vás prostředí IT firmy stejně neznámé jako pro

Kristoffera? Dovedete si sami sebe představit jako zaměstnance podobné firmy?

Pepa P.: Mně by se to líbilo. Takové zaměstnání bych ocenil. Sice nevím, co bych tam dělal, protože IT absolutně nerozumím, ale určitě by mě to bavilo. Ti lidé v podstatě můžou pracovat, kde chtějí – doma nebo třeba na pláži.

Pepa L.: Já z IT nevím absolutně nic. A je vtipné, že můj švagr je ajťák, poměrně hodně dobrý. Třeba když se rozhodl odejít z firmy, hned dostal osm nových pracovních nabídek. On si ale řekl, že by chtěl půl roku volno, a všech těch osm firem na něj fakt čekalo půl

roku, než si odpočinul a rozhodl se, co dál. Takže kdybych aspoň trochu rozuměl tomu, co dělá, byla by taková práce určitě fajn.

Pepa P.: My prostě musíme jen hrát, že tomu rozumíme. Ale nejlepší ajťák z nás všech je stejně Peťa Borovec jako Gorm, to je ta kapacita, která IT fakt rozumí. Na toho se musíte přijít podívat!

Ano, a nejen Gorm, ale celá Velká pětka špičkových ajťáků stojí za to, a hlavně – když přijdete, možná se dozvíte, kdo je tady ten ředitel!

Pepa L.: Já myslím, že Petr Dohnal, ne?

ANZH

Poslední „Vločka“ s autorkou hry

21. května 2022 jsme uvedli českou premiéru hry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY. V pouhých dvaadvaceti letech ji napsala tehdy začínající britská dramatička Nina Jayne Berry. Světovou premiéru měla v divadle Live Theatre v New Castle a sklídila ohromný úspěch. V katalogích současně anglofonní dramatiky ji objevila překladatelka Klára Vajnerová.

Když se její překlad objevil v nabídce české divadelní agentury, neváhali jsme ani chvíli a nabídli text režisérovi Micolášii Tycovi a ten s herci Karolínou Šafránkovou a Josefem Láskou přivedl na svět inscenaci, na jakou se nezapomíná. Vzbuzovala mimořádný ohlas u diváků všeho věku. Když letos v březnu dospěla k derniéře, autorka Nina (dnes třicetiletá) přiletěla do Pardubic. Zhlédla představení a pak se věnovala tvůrcům i divákům v hodinové

besedě, při níž jsme se dověděli mnohé o vzniku hry a o britském divadle. A co je pro nás hlavní – projevila velké nadšení z naší inscenace a velmi srdečně vzdala hold jejím tvůrcům.

Derniérovou besedu jsme vysílali živě na **YouTube kanále VČD**, kde je její záznam i nadále uložen ke zhlédnutí. Vřele doporučujeme. JaP

↓ AUTORKA N. J. BERRY (UPROSTŘED) S TLUMOČNÍKEM O. PROKOPEM A MODERÁTOUKOU VEČERA A. ZINDUKOVOU HLAVÁČKOVOU

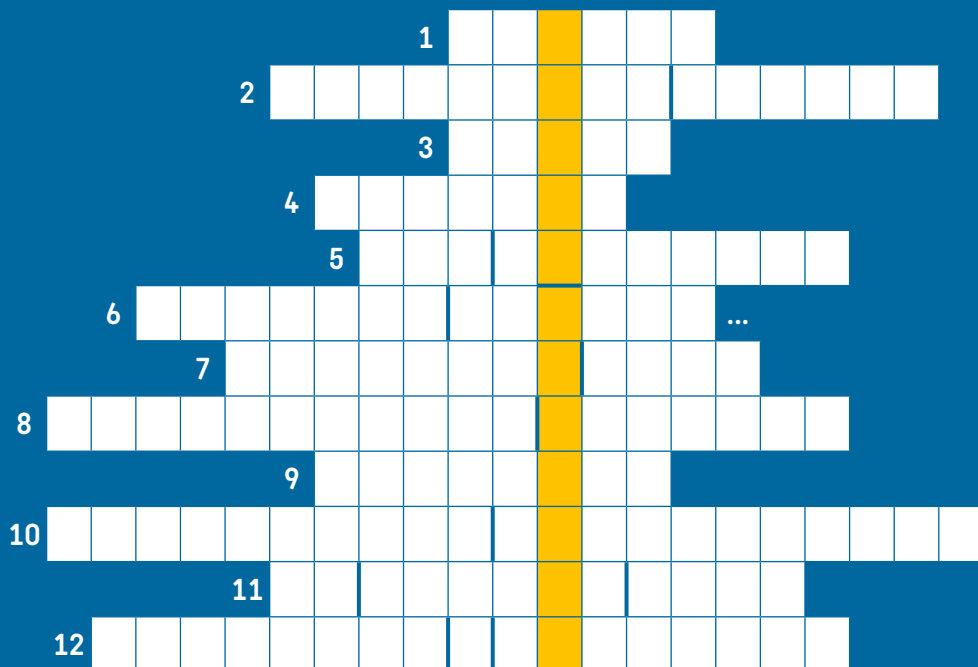
↓ DO DISKUSE SE ZAPOJILI TAKÉ HERCI K. ŠAFRÁNKOVÁ S J. LÁSKOU A REŽISÉR M. TYC FOTO P. ŠEDIVÝ

Fantastická KŘÍŽOVKA

Ne všechny repliky, které jsou v původním textu mají to štěstí, že zůstanou ve výsledné inscenaci a zazní na jevišti. Zatímco některých replik se herci zbavují s radostí, nebo dokonce s povděkem, někdy se stane, že si tu svoji konkrétní vyškrtnutou repliku tuze zamilují, a nedokáží se s ní s lehkým srdcem rozloučit. A jedna z takových replik, kterou jste ve Fantastickém divadle nikdy neslyšeli a o které VERONIKA MALÁ míní, že to je věčná škoda, zní:

„Posílat peníze přes státní aparát je jako šňupat koks mokrým brčkem.
Vždycky se to ... (viz tajenka)!“

V tomto případě nelze spoléhat na dokonalou znalost inscenace, pokud se tedy chcete dobrat pointy tohoto odvážného „rčení“, budete muset vyluštit křížovku. Postup je stále stejný – na následující dvojstraně najdete fotky z inscenací, v nichž si Verča v našem divadle zahrála. Názvy těchto inscenací pak vepíšete do stejné očíslovaných řádků doplňovačky a máte téměř vyhráno. Správné znění tajenky jako vždy zasílejte na adresu dramaturg@vcd.cz, 2. května z nich vylosujeme tři šťastlivce, kteří od nás obdrží po dvou vstupenkách na libovolné představení VCD.

Výhercům únorové Nebeské křížovky – paní Simoně Činčalové, paní Jiřině Kubištové a panu Zbyňku Veselému – srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: „A bacha na krávy!“

Navždy nás opustil VÁCLAV DUŠEK

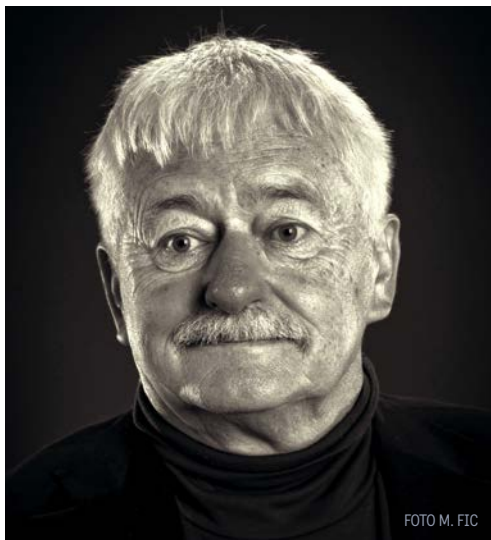

FOTO M. FIC

V úterý 27. února nás ranila velmi smutná zpráva o úmrtí dlouholetého člena souboru VČD, kolegy a kamaráda VÁCLAVA DUŠKA.

Narodil se 3. září 1943 v Hradci Králové a tam v tehdejší Divadle Vítězného února v roce 1964, poprvé stanul na jevišti. Roku 1967 přesídlil do Šumperka a deset let působil v Severomoravském divadle,

kde ztvárnil více než padesát divadelních postav (mimo jiné Štěpána v Ženitbě, Trania ve Zkrocení zlé ženy, Oktavia ve Scapinových šibalstvích, Augusta juniora v Augustu Augustu, augustovi, Hadriána z Římsů, Slaměného Huberta, Kristu Mahona v Hrdinovi západu).

Roku 1977 se vrátil do rodného města, kde navázal na své první divadelní angažmá a hrál v sedmdesáti inscenacích (např. Lišáka Volpona, Žvanikina v Ženitbě, Vodníka Čochtana v Divotvorném hrnci, Klaudia v Hamletovi, Hanťu v Příliš hlučné samotě...). Zažil objevené působení režiséra Josefa Krofty a dramaturga Miloslava Klímy v hradecké Besedě, hrál v jejich slavných inscenacích Komedie plná omylů, Na Candida, Pastýřka putující k dubnu, Škola staletími. Byl také častým hostem hradeckého studia Českého rozhlasu.

Od roku 1999 působil ve Východočeském divadle. Z více než padesáti rolí, které na zdejší jevišti hrál, se divákům vtiskl do paměti třeba jako Valora v Traceyho tygrovi, Vincent v Měsíčním běsu, Otec v Příbězích obyčejného šílenství, Král Colas Kolikátý, Dědeček v Romanci pro křídlovku, Šašek v Markétě Lazarové, Hruška ve Vojnarce, Dědeček v Jitřní paní, Firs ve Višňovém sadu, Dr. Abbott v Králově řeči... Se svou celoživotní profesí se rozloučil v roce 2020 jako Pan Sokol v komedii Společenstvo vlastníků. Všem svým přátelům a kolegům se vryl do srdce jako mimořádně dobrý, ryzí člověk.

Vašku, budeš nám chybět!

JaP

V TITULNÍ ROLI HRY KRÁL COLAS KOLIKÁTÝ, VČD 2005, FOTO L. FORMÁNEK

INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH už naposled

CELÉ OBSAZENÍ HRY INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH VE SCÉNĚ P. KOEDY, FOTO P. ŠEDIVÝ

20. května 2023 jsme uvedli českou premiéru hry Alana Ayckbourn **INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH**. Vystupuje v ní sedm postav a všechny mají svá tajemství a pozoruhodné příběhy, do kterých jejich představitelé dávají nahlédnout divákům. Nalikolik je odhalili oni sami a případně v nich našli nějaké vlastní, jsme si povídali krátce před derniérou, která nás čeká už 12. dubna.

Každá postava téhle hry je nějak výlučná, všem je společná osamělost. Je ti tvoje postava něčím blízká? Nebo kudy, jakým nervem jsi k ní hledal(a) cestu?

PETRA JANEČKOVÁ (Imogen): Ne každá postava, kterou hraju, je blízká mému civilnímu já. Jsem spíš extrovert, už tím, že jsem herečka. Imogen je introvert. Příliš si nevěří, to už je mi bližší, protože my herci se sice ukazujeme na jevišti, ale ne vždy si tak úplně věříme. Musíme si dodávat odvalu.

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ (Nicol): S ostychem se přiznám, že si k Nicol hledám cestu i teď. Pořád jsem si říkala, že je stále ještě

hodně práce přede mnou, tak je mi líto, že už to končí. Ze začátku jsem byla trochu bezradná, protože nemám dost zkušeností na ženu, která už dlouho žije v nějakém vztahu, přestává ji to bavit a najednou tak úplně neví, co chce od života. Na to si připadám ještě moc mladá a živelná.

JOSEF PEJCHAL (Steward): Já jsem z toho textu měl velkou radost, protože je to vhléd do odloučených lokalit lidských duší. Do osudů, které jsou úplně běžné, a přitom často neviděné, neviditelné. Mnoho lidí chodí po smutných cestách. Na Stewardovi mi byl blízký jeho hezký vztah k sestře. Jsem rodinný typ a ten vztah se sestrou,

kteou hraje Petra, jsem si užíval. Scény s ní byly takovou jistotou v životě toho mého človíčka. A pak ten záblesk dalšího potenciálního vztahu, to člověka párkrát za život potká, že si něco vysní a ono to nedopadne – taková zklamání člověk zažívá v různých etapách života a v různých situacích, nejen v lásce. Takže i ty průvihy mi byly velice blízké, pochopitelné, lidské.

JIŘÍ KALUŽNÝ (Arthur): Arthur? To jsem v podstatě já. Nejsm vidět, bez elektroniky ani slyšet. Ale to jeho nadávání, to mi jde. Co jiného mi zbývá? Jsem především vděčný za ten kontakt s divadlem, protože s ním bohužel končím.

VERONIKA MALÁ (Charlotta): Charlottin vnitřní život, bláznivý a plný běsů, ta spousta jejích niterných věcí – to všechno jsem musela hledat. Nebyla pro mě určitá, musela jsem objevovat záchytné body. →

JAN MUSIL (Dan): Dan mi příliš blízký není. Je to totiž docela buran. Navíc, neustále hledá chybu v někom jiném. Chvilí mi trvalo, než jsem si k němu našel cestu.

MARTIN MEJZLÍK (Ambrose): Určitě je mi blízká. Osamělost je silné téma, se kterým se asi každý v určitých životních obdobích potýká. Ta hra je dobře napsaná, je o obvyklých průměrných lidech, jakých je většina. Myslím si, že každý člověk se v ní nějak najde. Ambrosův příběh může potkat kohokoli, jeho osamění nemá žádnou souvislost s tím, jak je orientován.

Která jiná postava je ti blízká nebo sympatická?

PETRA: Ráda beru věci do svých vlastních rukou, řeším je. A taková je trochu Nicol, postava Káji. I Charlotta, kterou hraje Verunka, ale u ní se neztotožňuju se způsobem, jak problémy řeší, ani s jejím příběhem. Ale u těchto dvou postav je aspoň náznak nějakého řešení. Nicol ukončí neuspokojivý vztah. A Charlotta si poradí s pacientem.

KAROLÍNA: Všechny. Mně se na té hře líbí, že jakkoli se ty postavy mohou lidem zdát protivně, tak mají svoje city, svoje intimní rizika, nějakou bolest v sobě, kvůli které se chovají třeba trochu divně.

JOSEF: Hodně jsem přemýšlel nad tím, komu bych fandil jako divák. Určitě Petřině postavě Imogen, to je ryze dobrá duše. Ale těm ostatním taky, nikdo z nich nechce nikomu ublížovat a všichni mají své trápení.

JIRÍ: Mně je sympatická inspicientka Martina, protože mě hlídá, abych něco neprosvíhl. Nebýt jí, tak jsem namydlený. Ale divák se o ní nic nedoví, což je taky kumšt.

VERONIKA: Kájina postava Nicol. Té přesně rozumím, je taková ze života, lidská. A je v situaci, ve které se člověk někdy ocitá, kterou dobře znám. I její vztah s Danem je mi jasný.

JAN: Nemám konkrétní oblíbenou postavu.

MARTIN: Každá je trochu odjinud, ale vlastně všechny jsou sympatické tím, jak se perou se svou osamělostí, i když jim to moc nejde.

Derniéru očekáváš spíš se steskem, nebo s úlevou?

PETRA: Tahle inscenace je pro nás bohužel pořád neusazená, protože měla premiéru před prázdninami a hrála se málo. Takže je při každém přestavení stres, a ten derniérou skončí, to bude úleva. A samozřejmě mi bude smutno po tom, co mě tam bavilo. Ale za tu dobu u divadla už to neberu tak vážně, za uplynulé tři čtvrtě roku bylo devět derníer.

KAROLÍNA: Jak už jsem řekla – napůl úleva, napůl stesk.

JOSEF: Bude to pro nás rozloučení s těmi zvláštními, a přitom běžnými lidskými osudy, které nás všechny bavily. Doufám, že si derniéru užijeme i s diváky a že budeme na tuhle hru o obvyklých lidech rádi vzpomínat. A určitě by mě bavilo se s takovou nějakou hrou, režisérem a v podobné herecké sestavě zase sejít.

JIRÍ: Bude se mi stýskat, protože to byl poslední dotyk s divadlem.

VERONIKA: Je to zvláštní. Určitě to bude veliký stesk, protože je to dobrá inscenace. Na druhou stranu je pro nás hrozně těžká, protože je to spousta obrazů, které se navzájem prolínají i překrývají. A když se hraje jednou za měsíc, tak vždycky znovu sedím nad textem a hledám, jestli jsem zrovna v kanceláři nebo u Arthura nebo kde... Takže jsem si žádnou reprízu neprožila s úplným klidem v duši. Což mě mrzí.

JAN: Všichni máme to představení rádi, takže nám to líto je, ale je třeba se těšit zase na další věci. Čeká mě zkoušení Juana, takže se mám rozhodně na co těšit.

MARTIN: Trošku mě to mrzí,

protože přesně tyhle komedie mám rád. I když není úplně jednoduché hrát jednou za měsíc hru, která má složitější mechanismus. Vždycky se člověk musí znovu připravit, aby do některé scény nepřišel pozdě nebo odjinud. Ale vždycky to hraju s chutí, baví mě to.

A co diváci?

PETRA: Byli moc fajn. Mile nás to překvapilo. Je to hra o životních looserech, ale diváci si vždycky našli, čemu se zasmát, což pro nás bylo moc příjemné.

KAROLÍNA: Vždycky reagovali moc pěkně. Přestože jsme se obávali, jestli je zaujmeme, vždycky nám s nimi bylo moc dobře. Bylo znát, že se jim představení líbilo.

JOSEF: Ne všichni vydrželi do konce. Ale ti, co zůstali i na druhou polovinu, s námi sdíleli to porozumění, že život není jednoduchý. Neodcházeli rozesmátí jako z komedie, ani ubrečení z nějaké truchlohy, ale spíš zamyšlení. Takže jsme doufali, že je hra oslovila.

JIRÍ: Mám dojem, že to diváci berou. Ale já je nevidím. Slyším je, to ano, když sprostě nadávám, tak se smějou.

VERONIKA: Hodně záleželo na tom, jaké bylo publikum, i z hlediska věku. Je to dost křehké, ale diváci středního věku to brali víc s humorem než starší generace. Ale nikdy jsem neměla špatné odezvy, protože to nekončí úplně smutně, ale je to o životě. To mě na tom baví a diváky taky.

JAN: Diváci nás každou reprízu překvapovali. Myslím, že je bavily osudy postav.

MARTIN: Myslím si, že divákům, kteří se nepřišli jen bavit, ale chtěli i trochu přemýšlet, tahle hra udělala radost. Kež bychom takových hráli víc.

Díky za odpovědi, a hlavně za krásné tajemné postavy. JaP

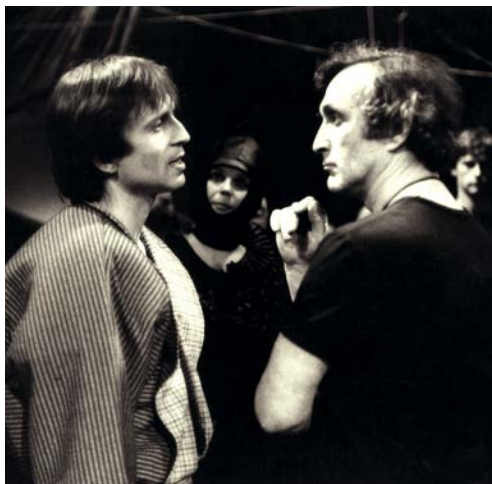

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

V 80. letech minulého století ve VČD působil slovenský filmový režisér **Ivan Balada**, který patřil do generace tzv. československé nové vlny. V roce 1970 byl však jeho ještě nedokončený film *Archa bláznů* uzavřen do trezoru, a od té doby se pak věnoval především divadelní režii. Jeho stěžejní inscenací v Pardubicích byl **Shakespeareův HAMLET**, od jehož premiéry uplyne 14. dubna přesně 40 let!

V titulní roli se alternovali **Zdeněk Dolanský** a **Pavel Šrom** (když nehráli Hamleta, ztvárňovali Horacia). Inscenace vycházela z principu divadla na divadle a otevírala se výstupem herců v prostoru ohraničeném železnými pruty, který připomínal klec. Za zmínku stojí i jméno **Jiřího Stivína**, který byl podepsán pod scénickou hudbou. A závěrem ještě připomeneme, že posledním pardubickým Hamletem byl Josef Pejchal, který ho nastudoval v roce 2008 pod vedením režiséra Jiřího Seydlera.

RaS

PAVEL ŠROM (HAMLET) A FRANTIŠEK ŠVIHLÍK (KLAUDIUS)

ZDENĚK DOLANSKÝ (HAMLET)

JANA ŘIHÁKOVÁ (OFELIE) A RADOSLAV BARTONÍK (POLONIUS)

JINDRA JANOUŠKOVÁ (OFELIE) A IRENA POLEDNÍKOVÁ (GERTRUDA)

FOTO ARCHIV VČD

Festivalový hatrick DAVIDA ŠIKTANCE a jeho Jídelního vozu

D. ŠIKTANC S E. JECHOVOU A P. VYDROU PŘI DĚKOVNÉ ŘEČI NA GALAVĚČERU SMÍCHU. FOTO M. KLIMA

Vraťme se ještě na chvíli k letošnímu ročníku GRAND Festivalu smíchu, z něhož si hned tři ceny, včetně té nejcečnější – Komédie roku 2023, odvezla inscenace Činoherního studia Ústí nad Labem Jídelní vůz. Jejím autorem a posléze i režisérem je současný umělecký šéf ústeckého souboru DAVID ŠIKTANC, jenž u nás už také inscenoval dvě hry (Živý obraz a Opyry společnosti) a chystá se na další...

Davide, jak vnímáte ocenění z našeho festivalu?

Vnímám ho samozřejmě jako úspěch. O to víc, že se jednalo o soutěžní přehlídku, kdy všichni – minimálně z odborné a studentské poroty – viděli všechny nominované kusy. V rámci výročních cen tato rovnost neplatí: logicky jsou zvýhodněny scény z divadelních center (a zejména z Prahy) před těmi z periferií. Neříkám to s žádnou hořkostí: je to jev, který lze pozorovat na všech společenských úrovních. Dlouhodobě navíc polemizuju se samotným konceptem divadelních cen, proto teď nechci propadat zbytečné euforii. Spíš chci tento prostor využít k poděkování všem, kteří nás podpořili. Jejich reflexe a zájem si osobně cením.

Předpokládám, že při psaní textu hry jste čerpal z vlastní zkušenosti a zúročil své postřehy z cestování z Prahy do Ústí nad Labem. Jaká je geneze této hry?

Dostal jsem se do vleklé profesní krize a zdálo se mi, že je na čase se vzdálit od interpretačního divadla, v němž jsem získal dojem, být jsem si ho sám pro sebe artikuloval mnohem později, že se za témata vybraných textů pouze skrývám, abych sám nemusel říkat vůbec nic. Tato věta doslova zazní v mé další autorské inscenaci *Insomnie*. Proto dávalo smysl učinit krok k autorskému divadlu. Ale možná bych se k němu neodhodlal, nebýt fantastické podpory dramaturgyně Kateřiny Součkové, která měla na vzniku inscenace naprosto zásadní podíl.

Zamýšlel jste od začátku žánr komedie, nebo to časem vyplynulo?

Protože jsem věděl, že jádro hry bude melancholické, neboť obě postavy základní situace se s něčím loučí – herec se svým ústeckým angažmá a vrchní s restauračními vozy, které u dané trati brzy přestanou jezdit, přišlo mi důležité k němu najít kontrapunkt. Proto jsme směřovali ke grotesce, nebo přesněji k melancholické grotesce. Pro mě je celá ta inscenace mnohem smutnější, než by se dalo z reakce publika odečíst.

Předobrazem postavy Vrchního je pan Pavel Peterka. Vstupoval nějak do procesu psaní? Konzultoval jste s ním jazyk železničářů, speciální „hantýrku“?

Asi rok před premiérou jsem Pavla vyzval, aby mi napsal pár autentických vzpomínek. Nakonec mi poslal asi čtyřicet stran A4, které byly jakousi kronikou jeho cesty do pozice vrchního v jídelním voze. Jakkoli se jedná o fascinující text, hledal jsem něco malinko jiného, proto jsem z něho nakonec použil minimum. Spíš jsem si zaznamenal jeho hlášky a pozoroval ho při práci. Na jeho pozvání jsem s ním cestoval do Kielu a nazpátek, takže mnoho částí textu vzniklo přímo v jídelním voze. Nemůžu ale nezpomenout Víta Čepického, který mi s drázním hantýrkou nejlíc pomáhal – a onen kryptický dialog v této hantýrce je z jeho pera, já ho jen se svolením použil.

Na jedné z prvních repríz byli zaměstnanci Českých drah. Co na inscenaci říkali?

Lidé od dráhy jsou téměř na každé repríze, člověk je pozná podle reakcí – určitým věcem se totiž lidé s drázním provozem a příslušnou hantýrkou neobeznámí ani smát nemůžou. Jen z toho, co vím, jsme na reprízách uvítali mašiníry, vlakvedoucí, výpravčí, pokladní a samozřejmě i obsluhu jídelních vozů. A myslím, že můžu říct, že všichni byli nadšení. Zobrazujeme jejich svět – a myslím si, s velkou láskou k němu. A to samo o sobě není málo.

Máte za sebou další autorskou inscenaci – *Insomnie*. To mně zájímá, protože já sama často trpím nespavostí. O čem je vaše hra? Moje hra je jakési účtování s vlastní profesí, kterou zvolna opouštím. Výchozí situace je jednoduchá: člověk se probudí uprostřed noci a okamžitě se mu vnučují myšlenky na připravovanou inscenaci. Jedná se o záznam mých pochybností, obav a stejně tak i určitých euforií, které jsou s profesí režiséra spojeny.

Na našem festivalu jste získal i cenu za režii. A není to poprvé, už v roce 2020 jste byl oceněn za inscenování Pana Kolperta, vzpomínáte si?

Samozřejmě si na to vzpomínám. Z původního obsazení Pana Kolperta, který má shodou okolností tento měsíc derniéru, zůstalo sice už jen torzo, ale troufnu si říct, že dnes je ta inscenace výrazně lepší než v době, kdy se účastnila pardubického festivalu.

V našem divadle jste režíroval *Mayenburgův živý obraz a Ibse-novy Opory společnosti*, další titul chystáte do příští sezóny. Je vjem z našeho publika jiný, když tady hostujete na festivalu, nebo když připravujete inscenaci a máte premiéru?

Samozřejmě, že je ten vjem jiný. Když člověk někde zkouší, sžije se s daným prostorem, postupně mu začíná rozumět a stejně tak více vnímá jeho obyvatele. Hostování na festivalu je naproti tomu jen takovou letmou návštěvou, proto si pardubické publikum netroufou hodnotit. Ale moje – pravda už trochu letitě – vzpomínky na ně jsou veskrze pozitivní.

Žijete v Praze, ale pracujete především mimo ni. Jak často jste na cestách? Jezdíte především vlakem?

Na cestách jsem v podstatě denně – a jezdím výhradně vlakem. Nejsem ani držitelem řidičského

průkazu a skutečnost, že se z automobilové dopravy stal málem až politický fetiš, považuju za krajně nešťastnou.

Odházíte z angažmá v Činoherním studiu Ústí nad Labem, víte, kam máte namířeno?

Jak jsem už naznačoval, s vlastní profesí se zvolna loučím – moje pardubické hostování bude vlastně jejím epilogem. Mimo angažmá se režii jednoduše nedá uživit, pokud člověk nechce dělat čtyři až pět věcí ročně, protože tak jsou honoráře v tuzemském divadle nastaveny. Ale to se pak zkrátí projevů na kvalitě těch inscenací. Mimochodem, Jídelní vůz jsem připravoval půl roku. Tento stav je dlouhodobě neudržitelný a vlastní přítomností ho dál nechci dosvědčovat. Samozřejmě se pak nabízí otázka, proč tedy z Činoherního studia odcházím... Jednoduše proto, že častá praxe, kdy se v divadlech nemění vedení – ať už umělecké, nebo správní – celé dekády, je symptomem provinčnosti tuzemského divadla.

Davide, přejí vám, ať už se budete věnovat čemukoliv, ať jste tak úspěšný jako ústecký Jídelní vůz. A ať vás ta práce naplňuje.

JaU

↓ D. ŠIKTANC (UPROSTŘED) S D. BOROVCEM A P. BOROVCEM, SPOLUŽÁKEM Z DAMU, PO PREMIÉRE HRY OPORY SPOLEČNOSTI VE VČD V ROCE 2018, FOTO J. SEJKORA

Golfový turnaj o Pohár Thálie

Nejlepší čeští herci jsou každoročně odměňováni Cenami Thálie, kterými se mohou pyšnit i někteří členové našeho souboru. Pardubická sbírka Thálií se však možná brzy rozroste, byť se nebude jednat o divadelní, ale o sportovní ocenění, blíží se totiž zbrusu nový **golfový turnaj o Pohár Thálie**, který se uskuteční v **pátek 19. dubna** v Golf resortu Lázně Bohdaneč.

„Všiml jsem si, že stále více herců a činovníků Východočeského divadla hraje golf. A tak jsem dostal nápad, že s přáteli, pravidelnými návštěvníky divadla a současně hráči golfu, vytvoříme družstvo a zahrajeme si proti týmu z divadla. Zašel jsem za ekonomickým náměstkem VČD Bohumilem Kosem, též hráčem golfu, a jemu se můj nápad zalíbil,“ přibližuje prvořaděk vzniku turnaje budoucí hráč diváckého mužstva **Jan Kislinger**. Po odsouhlasení základní ideje následovalo období několikaměsíčních příprav. *„Museli jsme vyřešit, kde se bude hrát, jak se bude hrát, kolik nás bude hrát nebo o co budeme hrát. Ale dnes již přípravy konečně směřují do finále. Zároveň mohu prozradit, že nad naším utkáním převzal patronát ředitel VČD Petr Dohnal, čehož si velmi vážím,“* dodává Jan Kislinger. Závěrem jen upřesnění, že golfové střetnutí o Pohár Thálie bude rozděleno do dvou částí – dopolední a odpolední. Začíná se v 10 hodin. *„Zváni jsou samozřejmě nejen fanoušci golfu, ale také všichni milovníci Východočeského divadla a našeho souboru,“* uzavírá **Bohumil Kos**. RaS

← GOLFOVÝ NADŠENCI L. ŠPINA A P. JANEČKOVÁ S DČEROU KAROLÍNOU

FRANKOSCÉNY opět po roce na Malé scéně

V dubnu se do komorního prostoru Malé scény ve dvoře navrátí mezinárodní frankofonní festival studentského divadla, který od roku 2017 pořádá **Le Théâtre de l'Imprévu – název FRANKOSCÉNY nese přehlídka od roku 2019**.

Během festivalu se v Pardubicích každoročně schází kolem deseti souborů nejen z Evropy, ale také ze zámoří. Během tří dnů zde na 140 středoškolačků odehraje svá představení ve francouzštině. Součástí programu jsou i divadelní a básnické či písňové workshopy, kulturní návštěvy a slavnostní večery. Letošní ročník festivalu se uskuteční **od 25. do 27. dubna**, vstup pro veřejnost je umožněn od 14 hodin a je zdarma. Záštitu nad akcí přijaly Region Centre-Val de Loire, Pardubický kraj, Ministerstvo školství ČR a Francouzské velvyslanectví v ČR. Role kmotra se ujme Sergej Jeromin, ředitel lingvistického centra Paris IF v Ivano Frankivsku na Ukrajině, a hostující umělkyně bude francouzská herečka a zpěvačka Céline Caussion, která zde uvede svůj pořad Kam se poděl muž na motorce. Le Théâtre de l'Imprévu je profesionální divadelní společnost sídlící ve městě Orléans. Umělecké a jazykové projekty realizuje v České republice již od roku 2007, a to zejména díky partnerství s krajem Centre-Val de Loire, Pardubickým krajem (v rámci

decentralizované spolupráce), radnicí města Pardubice, Francouzskou aliancí v Pardubicích a Francouzským institutem v Praze. S VČD spolupracuje již od roku 2014, Le Théâtre de l'Imprévu se zde podílelo na tvorbě pásma Kabaret: Láska v Paříži a představení Operace Romeo – Československo, 1984 slovenského autora Viliama Klimáčka. ErC – PřM

www.novefrankofonnisceny.com

FOTO ARCHIV FRANKOSCÉN

NOVÝ GRAND PARDUBICE

UŽ V ROCE 2025

GRAND

STÁLE OTEVŘENÉ

Potrefená Husa
Pardubice

terranova

LÉKÁRNA
GRAND

PARKOVACÍ DŮM
OTEVÍRÁME V LÉTĚ 2024

Možnost dlouhodobého
pronájmu parkování
na tel. 724 805 805

novygrand.cz

#novygrand #vsrdcipardubic #grandzije

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ..... ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN PROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov®
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComArt

BARTH

HAK

EUROVIA

VCEB
ČLEN SKUPINY ENTERA

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

CS
Radio

BEAT
RADIO

Country
RADIO

88.0
FM

BUSTV
ZÁBAVNĚJŠÍ CESTOVÁNÍ

PARDUBICE
ZIVE

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVOĐAJ DUBEN 2024 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. LÁSKA A J. PEJCHAL, KDO JE TADY ŘEDITEL?, FOTO P. BORECKÝ